

Gevið ekki útróðrinum mønustingin

Eingin orsök er at speireka útróðurin í Havn. Tað kundi verið, at hann aftur gerst eitt munagott ískoyti til mong húsarhald og kommunukassan við. Tí eigur kommunan at skapa neyðugu fortreytirnar beinanvegin. Tað er bert undanfærsla at siga, at eingin figging er, skrivur Tórfinn Smith, býráðslimur og limur í Havnanevndini í eini viðmerking til, at Bacalao nú fer at taka egningarskúrarnar niður.

Teir ikki serliga snotuligu, men kortini nýtiligu egningarskúrarnir á Vestaru Bryggju í Havn, verða tiknir niður um eina viku ella so. Hetta hevur Bacalao, sum eitur skúrarnar, avgjørt. Við hesum er eitt, í hvussu er fyribils, punkt sett fyri útróðrinum í Havn.

Ikki eitt ilt orð um Bacalao fyri avgerð teirra, tí skúrarnir ikki bert skemma umhvørvið kring matveruvirkið, men teir bota heldur ikki um reinleikan og harvið umdømi hjá einum virki, sum hesum.

Veruligu ábyrgdina av, at hesin parturin — um enn litil í lotuni — av vinnulivinum í býnum nú fær mønustingin eigur Tórshavnar Býráð, ella Havnanevndin, sum skal eittast at vera myndugleikin hjá Tórshavnar Havn. Havnalag er gjørt vestanfyri, men egningarskúrarnar eru eingir komnir enn, hóast ætlanin fyri langari tíð er samtykt, arbeiðið er boðið út og tilboðini innkomn. Sambært Høgna Mohr, býráðsskrivara, í Sosialinum í gjár er eingin figging.

Bert undanfærsla

Undanfærslurnar kunnu vera so mangar. Í hesum ferð, at eingin figging er til ætlanina. Kommunukassan er í prinsippinum ikki annað enn eitt vanligt húsarhald, har ein ávis

nøgd av krónum er tøk. Uppgávan hjá politikarunum er at prioritera. Gera av, hvat pengarnir skulu nýtast til. Nú at pástanda, at kommunan ikki er før fyri at figgja egningarskúrarnar við einum tveimum milliónum samanborið við t.d. havnalag á Sundi fyri 50 milliónir og tiltakið at flyta ein part av Glyvursnesi yvir á Skansaboðarnar fyri væl yvir 100 milliónir, er sjálvandi einki annað enn undanfærsla.

Leggur einki í útróðrin

»Alt ber til sum Tróndur vil«, verður sagt. Nakað er um tað. Men er eingin vilji, er heldur eingin vegur. Hetta kemur eisini tyðuliga til sjóndar í Sosialinum í gjár, har býráðsskrivarin, sum annars skuldi staðið Tórshavnar Havn ógvuliga nær, til einkisger útróðurin í Havn.

Har sigur hann, at í fjør avreiddu teir 16 linubátarnir bert 273 tons. Hann sigur eisini, at bert á tveimum av bátunum liva manningarnar burturav av útróðri, og hann leggur afturat, at meginparturin av monnunum hoyrir heima á Argjum. Býráðsskrivarin leggur afturat, sum tann hampamaður hann er, at hetta er tó ikki at skilja soleiðis, at Havnin hevur nakað imóti argjamonnum.

Skapa fortreytir

Vit hava í dag 50 millióna havnina á Sundi og eingin veit hvat hon skal brúkast til. Vit hava somuleiðis 100 millióna havnina liggjandi á Skansaboðunum, sum higartil bert hevur verið brúkt sum seiðabergsmoli. (Heimsins dýrasti). Og nú hava vit eitt nýtt havnalag liggjandi á Viðarnesi, sum vit hóast alt vita hvat vit skulu brúka til. Men nú hava vit ikki ráð til at seta nakrar skúrur upp. Ein lógin prioritering.

Heldur enn at tileinkisgjørt teir, sum heilt ella partvist reka útróður í Havn, átti kommunan at veitt eina hjálpanð hond. Tað kundi komið tann tíð, tá útróðurin aftur mennir seg, og verður eitt munagott íkast hjá mangari familju — og fyri alt tað kommunukassan við.

Almennu arbeiðsplassini fækkast. Serliga í Havn. Hvat ver meira natúrligt enn at kommunan gekk á odda og skapti fortreytir fyri produktivari vinnu í høvuðsstaðnum, sum vit ikki hava ómikið av framanundan. Lat okkum heldur fáa tey 273 tonsini upp á land í Havn — heldur enn einki tons. Bera vit okkum rætt at, verða hesi helst fleiri frammyr.

Tórfinn Smith, býráðslimur og limur í Havnanevndini, heldur onga orsök vera at speireka útróðurin í Havn

Lesarabræv

Rusklássið úti í Klovnum

Fyri knapt tveimum árum síðani syrgdi bygðaráðið í Hvalba fyri at gera bingjupláss fyri at sleppa av við pappir og skrambul frá húskjum her úr sóknini. Hvalbingar og aðrir føroyingar leggja litið í okkara vøkru náttúru her í Føroyum. Úti í Klovnum, sum plássið eitur, ið er ímillum Stokkarnar og gamla prestabøin, eru so bingjurnar settar upp. Tað var lægið, at yvirfríðingarnevndin gav sóknarstýrinum loyvi at gera ruskláss har. Bingjurnar skuldu staðið úti við gamla sparikassan úti á ???garði og ikki úti í tí vakra plássinum úti í Klovnum. Tað er ein stór skomm fyri bygðaráðið, at lata fólk ganga so fult um plássið, har pappir og allur lortur liggur og rekt um geilarnar.

Tað er syndarligt at vita sær til, at bygðaráðið gevur loyvi til fólk at byggja hús á tí vakra bønnum, ið er í Hvalba, so má man spyrja, hvat nyttar tað so við at tykur gjørdur ein nýggjan bygðarplan til at ekspropiera til nýggj grundstykki, tá ið tykur lata fólk leggja tann vakra bøn undir í betongmúrnum, gørdum og asfalti. Tað er syndarligt at vita sær til, at tað, ið teir gomlu lögdu rygg til, verður alt oyðilagt av hesum ættarliðinum, ið nú kemur til.

Fyri knapt 3 árum síðani, tá ið ódnarstormarnir

vóru, brotnaðu fleiri elstreyrar og linjur slitnaðu. Tí skuldu syrgt fyri at linjurnar og pelarnir blivu uppsett aftur. Men so er ikki.

Hvi syrgir bygðaráðið ikki fyri at fáa gøtuljósini at lýsa aftur og helst út í Nes. Tað er vandamikið at ganga ella súkkla í myrkri, ein kann enná renna á fólk, sum eru til gongu, ella renna saman á súkklu.

Hvussu ber tað til, at bygðaráðið í Hvalba og býráðið á Tvøroyri ikki syrgja fyri at lata nakrar mans frá báðum plássum fara á fjøllini á hvørjum sumri at laga varðarnar upp aftur, ið eru dotnir niður ímillum Hvalba og Trongisvág? Tað er ein stór skomm fyri tykkum, og ikki at gloyma varðarnar til Sandvikar. Hvi syrgir bygðaráðið ikki fyri at gera gøtuna í stand í Káragjógv, tað er ein stór skomm, at tað, ið okkara gomlu forfedrar

løgdu lunnar undir skal fara í søguna sum alt annað. Hvi syrgja tit ikki fyri at asfaltera vegin vestur á Fiskieiði og somuleiðis vegin líka á tamp vestur í Heiðatróðna. Tað er elendigt av bygðaráðnum, at útendingar, ið nógvir koma til Hvalbiar um sumrarar, skulu koyra sum ígjøgnum eina urð.

Og tann vakri sandurin her í bygðini. Hvi letur bygðaráðið ikki menn reinsað sandin einar tvær ferðir um árið? Tað syrgdi Niclas Jensen, sáli, altíð fyri, tá hann var bygðaráðsformaður her í Hvalba. Sandurin er ikki reinsaður í eini seks ár.

Skaldið sigur:
Tit sum í fjøru fóru
at skera tara har,
og taraleypin bóru
langt inn um hagagarð.
Tit sum við haka gingu
og gjørdur hesar heiðar
til gróðrabúnar teigar,
tit bygdu hetta land.

Ein Hvalbingur

Tit ringja

— **vit skriva**

Ringið telefon

11820

